

“मीठे बच्चे – शिवबाबाको चित्र एउटा कोठामा राख अनि घ री -घ री सामुन्ने बसेर कुराकानी गर , तब सारा दिन याद भइरहने छ।”

प्रश्न:- नयाँ एवं अनोखा (अद्भुत) प्यार कुनचाहिँ हो, जसको अनुभूति केवल संगम युगमा नै हुन्छ?

उत्तर:- विचित्र बाबा संग प्यार गर्नु- यो नयाँ प्यार हो। तिमीहरू जान्दछौ- निराकार विचित्र बाबा यस साकार तनमा आउनु भएको छ। हामी उहाँका सम्मुख बसेका छौं, हामीलाई संगममा प्रत्यक्ष ईश्वरको प्यार मिल्छ। यो हो नयाँ एवं अनुपम प्यार। सारा कल्प देहधारीहरू संग प्यार गर्यौं, अब विदेही बाबा संग प्यार गर्नु छ। यस्तो प्यार संगममा नै हुन्छ।

गीत:- कौन आया मेरे मन के द्वारे...

ओम् शान्ति। बच्चाहरू जान्दछन् बेहदका बाबा विचित्र हुनुहुन्छ र अहिले एक नयाँ प्यार लिएर हामी बाबाको सम्मुख बसेका छौं वा आएका छौं। यसलाई नयाँ प्यार भनिन्छ। ईश्वरको प्यार केवल एक पटक बच्चाहरूलाई मिल्छ। बच्चाहरू बुझ्न सक्छन् अवश्य परमपिता परमात्मालाई हामी सबै याद गर्छौं। उहाँ बसेर बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ। उहाँ निराकार विचित्र बाबा यिनमा आउनु भएको छ। परमपिता परमात्मा हामी आत्माहरूको बाबा हुनुहुन्छ। हामीले अहिले उहाँलाई चिनिसकेका छौं। यो प्यार पनि अनुपम छ। हुन त सधैं देहधारीलाई नै प्यार गरिन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ विदेही, देह नभएका। हामी उहाँको सामुन्ने बसेका छौं। उहाँले धेरै प्यारले आएर पढाउनु हुन्छ। त्यसैले नयाँ कुरा भयो नि। पहिले जुन आशा थिए धन प्राप्त होस्, महल मिलोस्, यी सबै आशा बदलिसकेका छन्। सारा दुनियाँमा तिम्रो आशाहरू बदलिसकेका छन्। हामी अहिले बाबाबाट विश्वको मालिक बन्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। अहिले तिमी सम्मुख बसेका छौ। तिमीहरू जान्दछौ उहाँ सबै आत्माहरूको बाबा पतित-पावन शिव हुनुहुन्छ। याद पनि उहाँलाई नै गर्छन्। अहिले तिमी बच्चा सम्मुख बसेका छौ। दिलमा उमंग छ- बेहदका बाबाबाट बेहदको वर्सा लिनु छ। कति अनोखा बाबा हुनुहुन्छ। यो कुरा अरु कसैले जान्दैनन्। केवल तिमीहरू नै जान्दछौ, बाबाले कसरी आफ्ना बनाएर पढाउनुहुन्छ। अब यस्तो कुन युक्ति निकालौं जो बाबालाई घरि-घरि याद गर्दै रहौं? बाबा राय दिनुहुन्छ- हरेकले आफ्नो घरमा शिवको चित्र राख। शिवबाबाको चित्र देखेर सम्झिनेछन् बेहदका बाबा पतित-पावन आउनु भएको छ, पावन दुनियाँ स्थापना गर्न। उहाँबाट हामी अहिले ५ हजार वर्ष पहिले जस्तै वर्सा लिइरहेका छौं, स्वर्गको स्वराज्यको। आत्माले जान्दछ हामी स्वर्गमा गएर शरीरको साथमा राज्य गर्नेछौं। जुन कुरा कहिल्यै सपनामा पनि थिएन, अहिले उहाँ आउनु भएको छ, त्यसैले एउटा कोठामा यहाँ बनाएको शिवको चित्र राख, त्यसमा लेख्नु पनि पर्छ- बाबा आउनु भएको छ। उहाँ आउनु नै पर्छ स्वर्गको स्थापना गर्न। नर्कवासीलाई स्वर्गवासी बनाउन। घरि-घरि शिवबाबालाई देख्दै रह्यौ भने याद रहनेछ। चित्र घाँटीमा पनि झुण्ड्याइदिन्छन्। पतिको चित्र पनि घाँटीमा झुण्ड्याइदिन्छन् नि। तिमी बच्चाहरूको लागि पनि तयार गराइरहनु भएको छ। पारलौकिक बाबालाई याद गर्नु धेरै अनोखा छ। अरु सबैको यादलाई समेटेर एकको याद गर्नु पर्छ। जसरी भक्तिमार्गमा आफ्नो घरमा पूजा कोठा अथवा मन्दिर बनाउँछन्, त्यसरी ज्ञानमार्गमा पनि कोठा बनाएर त्यसमा केवल शिवबाबाको चित्र राख्नु पर्छ। मनुष्य सम्झिन्छन् ब्रह्माकुमारीहरूको मुरलीले विकारबाट छुटाउँछ। अरे, यो त राम्रो हो नि। पावन बन्नको लागि अवश्य विकारहरूलाई छोड्नु पर्छ। रिसाउँछन्- भक्ति किन छोड्छौ? ठीक छ, हामी भक्ति त गर्छौं तर एकको, अरु कसैको होइन। अरु संग बुद्धियोग तोड्नु पर्छ।

तिम्रो युद्ध माया संग छ। तिमी बाबालाई याद गर्छौ, मायाले टुटाउने कोशिस गर्छ। हामीलाई शिवबाबाबाट वर्सा मिल्छ- यसरी याद गरिरहनाले। शिवबाबालाई देख्दै रह्यौ भने तिम्रो कोठा वैकुण्ठ बन्छ। मीराले पनि भक्ति गर्थिन्, वैकुण्ठको साक्षात्कार गर्थिन्। उनलाई पनि साक्षात्कार गराउने शिवबाबा हुनुहुन्छ। तिम्रो बुद्धिमा अहिले आएको छ- हामी शिवबाबाबाट विश्वको मालिक बन्छौं। भक्तिमार्गमा यो थाहा हुँदैनथ्यो शिव के गर्नुहुन्छ? किन उहाँ माथि बलि चढ्छन्। तिमीहरू सम्झन्छौ- सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ शिवबाबा, उहाँलाई नै परमात्मा भनिन्छ। परमात्माबाट अवश्य नयाँ चीज मिल्छ। उहाँलाई हेविनली गड फाँदेर भनिन्छ। स्वर्गमा हुन्छन् श्रीकृष्ण, उनलाई पिता भनिदैन। उनी त बच्चा हुन्, स्वर्गको स्थापना गर्ने त बाबा हुनुहुन्छ निराकार। उहाँ देहधारी हुनुहुन्छ। हुन त

आजकल सबैलाई पिता भन्दै रहन्छन्। गान्धीलाई पनि बापूजी भन्दछन्। तर सबै धर्मवालाले भन्दैनन्। अर्थ त बुझ्दैनन्। तिमीहरू जान्दछौं- सबैका बापूजी शिवबाबा हुनुहुन्छ। शिव दादा होइन बाबा। उहाँ निराकारी दुनियाँमा रहनुहुन्छ। कृष्णलाई त याद गर्छन् तर ती त वैकुण्ठ निवासी हुन्। ऋषि-मुनि आदि सबै देहधारी यहीँ भएर गएका हुन्। परमात्मा हुनुहुन्छ निराकार, उहाँको देह छैन। सर्वव्यापीको ज्ञानको कारण बुद्धि कसैको पनि चल्दैन। बाबा आएर बुद्धिको तालो खोल्नुहुन्छ। यहाँ छ नयाँ कुरा। अन्य सत्सङ्गमा शिवबाबाले ज्ञान दिइरहनु भएको छ भन्ने कुरा सम्झ्दैनन्। त्यहाँ त सबै देहधारी बसेका हुन्छन्। तिमीहरूलाई निश्चय छ- हामी निराकार बाबाबाट सुनिरहेका छौं। निराकार अवश्य जब साकारमा आउनुहुन्छ तब पहिचान दिनुहुन्छ। कल्प-कल्प बाबा आउनुहुन्छ। आएर मालिक बनाउनुहुन्छ। फेरि पनि मायाले कति हैरान पार्छ। विघ्न पुर्याउँछ। रुद्र ज्ञान यज्ञमा असुरहरूको विघ्न पर्छ। देह-अभिमान आउनाले नै विघ्न पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई अशरीरी सम्झ। हामी त बाबाको बनेका छौं। बाबा त वापस लैजान आउनु भएको छ। यो शरीर छोडेर अब फर्केर जानु छ। आफू सँग कुरा गर। सूक्ष्म देहधारी वा स्थूल देहधारी सबैको याद छोड्नु पर्छ। पक्का-पक्का निश्चय गर्नु पर्छ। हामी आत्माहरू परमधामबाट आएका हौं। हामी त्यहाँकै निवासी हौं। सत्ययुगमा यति जन्म राजाई गर्यौं। ८४ जन्म लियौं, अब नाटक पूरा हुन्छ फर्केर जानु छ। घरमा कुनै विघ्न भयो भने कोठामा शिव बाबाको चित्र राखिदेऊ।

ब्राह्मणहरूले स्त्रीहरूलाई भन्छन्- शिवको पूजा गर्नुहुँदैन। तर शिव त आउनुहुन्छ नै माताहरूको लागि। शिवमाथि त धेरैले गएर लोटी चढाउँछन्। पुजारीहरू पनि धेरै प्रसन्न हुन्छन् किनकि माताहरू सबैभन्दा धेरै पैसा राख्छन्। भक्तिको सच्चा भावना अबला माताहरूमा रहन्छ। पुरुषहरू त अस्थिर हुन्छन्, घरि-घरि बाहिर निस्कन्छन्। बुद्धियोग धेरै भट्किन्छ। पत्नीको पतिमा धेरै मोह जान्छ। तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ, यो दुःखधाम हो। अहिले सुखधाम स्थापना गर्नेवाला बाबा आउनु भएको छ। युक्ति रच्नु पर्छ हामी बाबालाई कसरी याद गरौं? उहाँलाई यी आँखाले देख्न सकिदैन। यो आत्माले भन्दछ- हाम्रो शिवबाबा बाबा हुनुहुन्छ। शिवको चित्र देख्दा धेरै खुशी लाग्छ।

तिमी बच्चाहरूको योग पनि अव्यभिचारी हुनु पर्छ। शिवको चित्र राखेर घरि-घरि याद गर्दै रहनु। बाबाले आफ्नो उदाहरण बताउनु भएको छ। लक्ष्मी-नारायणको चित्र सँग मेरो धेरै प्यार थियो। फेरि एक दिन ख्याल आयो- लक्ष्मी दासी बनेर पाउ दबाइरहेकी छिन्। यस्तो त ठीक होइन। तब आर्टिष्टलाई भन्नुभयो- यसबाट लक्ष्मीलाई मुक्त गरिदेऊ। बाँकी नारायणको चित्र पकेटमा रहिरहन्थ्यो। एक चित्र पकेटमा, एक चित्र पैसाको बाकसमा। घरी-घरी चित्र देख्दै मस्त रहन्थे। तर गुप्त गर्थे। कसैले नदेख्नु। नत्र भन्छन् यसले के गर्दैछ? पहिले कृष्ण सँग प्यार थियो फेरि उनलाई छोडेर विष्णु सँग भयो। जसरी भक्ति नवधा हुन्छ। त्यस्तै यो याद पनि नवधा हुनु पर्छ, यसबाट ठूलो प्राप्ति हुन्छ। त्यसबाट त केही पनि हुँदैन अल्पकालको लागि अलिकति सुख मिल्छ। फेरि अर्को जन्ममा मेहनत गर्नु पर्छ। भक्तिमा, धन्दा आदिमा मेहनत लाग्छ। कमाऊ अनि खाऊ। बाबा तिमीहरूलाई यस एक जन्ममा यति मेहनत गराउनुहुन्छ जुन २१ जन्म प्रारब्ध भोग्दै रहने छौ। कुनै पनि मेहनत गर्नु पर्ने आवश्यकता पर्दैन। २१ जन्म सधैं सुखी रहने छौ। यस्ता बाबा जो पुरुषार्थ गर्न सिकाउनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर्नु पर्छ नि। भन्नुहुन्छ- श्वास-श्वासमा याद गर। गुरुहरूले आफ्ना शिष्यहरूलाई भन्छन्- माला जप। राम-राम जप्दा रोमाञ्च खडा हुन्छ। राम-रामको मस्तीमा झुल्छन्। जसरी रामको पुरीमा नै पुगिसकेका छन्। तिमीलाई त बाबा भन्नुहुन्छ- एक शिवबाबाको यादको अजपाजाप गर अरु केही याद नआओस्। तर मायाले पनि सामना गर्छ। भक्तिमार्गमा मायाले कहाँ सामना गर्छ र! यो हो माया र ईश्वरका बच्चाहरूको युद्ध। नाटक पनि बनाउँछन्- भगवान् यस्तो भन्नुहुन्छ, मायाले यस्तो भन्छ, अहिले छ संगमयुग। मायाका उल्टो-सुल्टो संकल्प-विकल्प त आउँदै रहन्छन्। तुफान यस्तो जोर सँग लाग्छ जो मनुष्यलाई पनि उडाएर फालिदिन्छ। यो फेरि माया रावणको तुफान हो। त्यसबाट बच्ने युक्तिहरू त बाबाले बताउँदै रहनुहुन्छ। तिमीहरू भन्छौ हामीलाई परमपिता परमात्मा राजयोग सिकाउनु हुन्छ।

तिमी सँग कसैले सोधे- तपाईंलाई यो संन्यास कसले गरायो? गुरु को हो? भन- परमपिता परमात्मा। यस्तो कोही पनि हुँदैन होला जसलाई भगवानले आएर संन्यास गराउनु। त्यहाँ त सबै मनुष्यले मनुष्यलाई गराउँछन्। यहाँ बाबा आएर भन्नुहुन्छ- देह सहित जति पनि सम्बन्ध छन् तिनलाई छोड। यस पुरानो दुनियाँको त्याग गरेर नयाँ दुनियाँलाई याद गर- संन्यासीहरूले यस्तो कहाँ भन्छन् र! अब त वास्तवमा पुरानो दुनियाँको विनाश हुनु छ,

त्यसैले सबैबाट बुद्धिको त्याग गरेर एक बाबा सँग बुद्धि लगाउनु छ। तिमीहरूले सगाई गर्छौं नि। देहधारीलाई याद गर्यौं भने सगाई कच्चा हुन्छ। सर्व धर्मान्... म फलानो हुँ, यो हुँ...। यी सबैलाई छोडेर आफूलाई आत्मा सम्झ। ८४ जन्मलाई तिमीहरूले जानिसकेका छौं। अब खुशीले फर्केर जान्छौं। ताली बजाउनु पर्छ। हामी आत्माहरू एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छौं। आफूलाई देही सम्झिनु पर्छ। हामी आत्मा सुरु-सुरुमा गोरा थियौं। फेरि ८४ जन्म लियौं। अब फर्केर गएर पुनः आएर स्वर्गमा राज्य गर्ने छौं। यो स्वदर्शनचक्र घुमाउन कति सजिलो छ। शिवको चित्र त पकेटमा रहिरहोस्। बाबा हजर आउनु भएको छ, कति मीठो हुनुहुन्छ, हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ— यस्तो-यस्तो कुरा गर्नु पर्छ। कृष्ण सँग भक्तिमार्गमा यस्तै कुरा गर्नुपर्छ नि। शिवको फेस्टक्लास लकेट सुन-चाँदीको बनाइनेछ। गरिबहरूलाई सुनको र धनवान्लाई चाँदीको दिइनेछ। यी माताहरू बडी मीठा छन्। गाउँलेहरूको भावना राम्रो रहन्छ। साधारण बच्चाहरूलाई देखेर बाबा पनि खुशी हुनुहुन्छ। कृष्णलाई त गाउँलेका छोरा भन्छन्। कृष्ण त गाउँलेका छोरा बन्न सक्तैनन्। उनी त स्वर्गको मालिक हुन्। यिनको र कृष्णको कुरा मिसाइदिए। गाउँलेको पूरा अनुभव यिनलाई छ। त्यसैले शिवबाबा वा कृष्ण गाउँलेको छोरा बन्न सक्तैनन्। हो, यी (दादा) सानो अवस्थामा थिए। पालना नै गाउँमा लिएका हुन्। तब त यस साधारण तनमा फेरि बाबाले आएर प्रवेश गर्नु भएको छ। बाबाले मुख्य कुरा सम्झाउनु भएको छ— सारा आधार यादमा नै छ। याद कहिले पनि भुल्नुहुँदैन। लौकिक बच्चाहरूले यो कहिल्यै भन्दैन— म बुवालाई भुलिहाल्छु। सजनीले कहिले साजनलाई भुल्छन् र! असम्भव। यो हो तिमी बच्चाहरूको लागि मेहनत। निरन्तर यादको अभ्यासबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ। नत्र सजाय खानुपर्नेछ। विजयमालामा आउन सक्नेछैनौं। कमाल छ बाबाको जो वृद्धा, गरिब, गणिका, अहिल्या, कुब्जा आदिलाई आएर आफ्नो बनाउनुहुन्छ। हुन त कुनै चित्रको आवश्यकता छैन। तर मायाले भुलाइदिन्छ, त्यसैले चित्र राख्नु पर्छ। बुद्धिमा रहनु पर्छ, हामी बाबाको पासमा जान्छौं। बाटो देखिसकेको छ— मुक्ति-जीवन मुक्तिको। अरु कोही पनि पण्डा हुँदैन। यसलाई इन्द्रप्रस्थ पनि भनिन्छ। कोही पतित आएर लुकेर बस्यो भने पत्थरबुद्धि बन्छ। बाबा त अन्तर्दामी हुनुहुन्छ नि। यी बाबा बहिर्यामी छन्। उहाँ बाबालाई तुरन्तै थाहा हुन्छ, पतित लुकेर बसेको छ। जसले यस्तो पतितलाई ल्यायो उसलाई अनि जो पतित आएर बसेको छ— ती दुवैलाई सजाय मिल्छ, त्यसैले पतितलाई कहिल्यै पनि ल्याउनु हुँदैन। नियम यस्तो कडा छ। कोही पतित छी-छीलाई बसाउनुहुँदैन। नत्र धेरै कडा सजायको भागिदार बन्छ। यहाँ कुनै चोरी ठगी चल्न सक्तैन। पाप र पुण्यको हिसाब-किताब धर्मराजको पासमा रहन्छ नि। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सबैको यादलाई समेटेर, बुद्धियोग सबै सँग तोडेर एक बाबाको यादमा रहनु छ। शिवबाबाको कोठा बनाएर उहाँको अव्यभिचारी यादमा बस्नु छ।

२) आफूले आफैं सँग मीठो-मीठो कुरा गर्नु छ। हामी पहिले कति सुन्दर थियौं, फेरि ८४ जन्म लियौं, अब खुशीका साथ फर्केर जाँदैछौं— यसरी आफैं सँग कुरा गरेर स्वदर्शन चक्र घुमाउनु पर्छ।

वरदान:- एकको स्मृतिद्वारा एकरस स्थिति बनाउने उच्च पदको अधिकारी भव
एकरस स्थिति बनाउनको लागि सदैव एकको स्मृतिमा रहने गर। यदि एकको बदला अरु कोही पनि याद आयो भने एकरस स्थितिको सट्टा बहुरस स्थिति हुन्छ। जतिखेर अरु कुनै रसले आकर्षित गर्छ, त्यतिखेर तिम्रो यदि अन्तिम घडी आयो भने उच्च पद मिल्न सक्तैन। त्यसैले हर सेकेन्ड अटेन्शन राख। सदा एकको पाठ पक्का होस्। एक बाबा, एकै संगमको समय र एकरस स्थितिमा रह्यौं भने पदको अधिकार मिल्छ।

स्लोगन:- शुद्ध संकल्पको भोजन स्वीकार गर्नेवाला नै सच्चा-सच्चा वैष्णव हो।